

en Jordyrelse af $\frac{1}{4}$ Dre pr. halve Bajer, men vi have ikke nogen som helst Sikkerhed for, hvorledes det vil gaa ude i Livet. Den sidste ærede Taler yttrede, at vi havde den Mulighed, at Bryggerierne vilde bære de 10 Kr. Nej, det ærede Medlem maa tilgive mig, det har man ikke, saa urimelige ville Bryggerierne ikke være over for sig selv, at de ville følge det Eksempel, som er givet, at betragte denne Skat som en direkte Skat og sige: den tage vi paa vor Ræppe. De ville gøre som andre fornuftige Forretningsmænd, de ville se at saa deres Tab erstattet og at saa det betalt af dem, der skulle betale det, nemlig Forbrugerne. Og det kan ikke nytte at være alt for om over Forbrugerne, naar der er Spørgsmaal om en Forbrugsstat; thi hvem anden skal betale en Forbrugsstat end Forbrugerne? Det, som man bør gøre, er ikke at gøre Skatten større end nødvendigt, ikke at paalægge en Byrde, som vil blive utaalelig, men det er der jo slet ikke Spørgsmaal om her. Thi det, som Staten fører med sig af Jordyrelse, er saa ubetydeligt, at Prisen paa et Dussin halve Baiere vil blive forøget med 3 Dre for at kunne betale den Skat, her er Spørgsmaal om. Men hvad Bryggerierne og Mellemandlerne o. s. v. ville tage i Fortjeneste, raade de Herrer ikke over, og der er ingen af os, der kan have nogen Indflydelse paa det.

Jørgen Pedersen: Den ærede Ordfører fremsførte det som et Bevis paa Fler-tallets Imødekommenhed, at det har beholdt den af Folketinget foreslaaede Moderations-skala, idet den ærede Ordfører benyttede Lejligheden til at henvise til den Imødekommenhed, som dette høje Ting altid er beredt til at vise over for de andre Lovgivningsfaktorer. Jeg tror, at den ærede Ordfører burde have tilføjet „somme Tider mer end somme Tider“. Det hænder undertiden, synes det mig, og vi have jo i Behandlingen af den foregaaende Sag i Dag et meget nærliggende Eksempel paa, at der dog er Grænser for Imødekommenheden.

Den ærede Ordfører søgte at gøre gældende, at Forhøjelsen af Olpriserne vil blive overordentlig ringe, fordi Priserne for Ojeblikket ere for høje i Forhold til Priserne paa Raamaterialet. Jeg vil dog gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at dette ikke

gælder overalt. Jeg tror nok, at de kjøbenhavnske Olpriser gennemgaaende ere høje, men de ere gennemgaaende lavere i Provinserne, og derfor maa nødvendigvis, hvis Staten bliver saa høj som her foreslaaet, Prisen ude i Provinserne blive større, uanset hvor ringe den vil blive her i Kjøbenhavn, og dette vil igen medføre en Tilbagegang i Forbruget. Nu er der ganske vist den største Produktion og Forbrug i Kjøbenhavn, men der er ogsaa mange Bryggerier og Olbrikkere i Provinserne, og derude vil ganske sikkert den stærke Forhøjelse af Olstaten føles som en Nedgang i Forbruget, derom er der ikke Spor af Tvivl, hvilket igen vil gaa fortrinnsvis ud over de smaa Bryggerier.

Men der er endnu en Ting, som synes mig at tale for, at man i Dag vedtager ved 2den Behandling Folketingets Forslag og gør det færdigt i et følgende Møde, jo før jo snarere. Vi skrive i Dag den 23de April og sidde nu her og drøfte ved fortsat 2den Behandling et Forslag, som burde være afgjort inden 1ste April. Det forekommer mig, at jo længere Tid der gaar, inden vi komme til en endelig Afgørelse af dette Spørgsmaal, desto længere komme vi bort fra, jeg havde nær sagt Anstændighed. — Jeg vilde derfor meget anbefale, at Landstingets saa højt priste Imødekommenhed over for de andre Lovgivningsfaktorer, altsaa i dette Forhold over for den højtærede Finansminister og over for det andet Ting, gav sig Udslag i, at man nu ikke talte længere frem og tilbage om denne Sag, men afgjorde den, saaledes som den foreligger for os i Folketingets Forslag. Jeg vil saaledes anbefale at stemme mod den første af de foreliggende Endringer og senere stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra Folketinget.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg skal blot tillade mig den korte Bemærkning over for den sidste ærede Taler, at Landstinget fik Sagen til Behandling en af de allerførste Dage i Marts Maaned, og endvidere henlede Opmærksomheden paa, at Udvalgets Betænkning er dateret den 7de April d. A., og at det altsaa er med en ganske overordentlig Hast, at Sagen er behandlet fra vor Side, saaledes at vi endogsaa undlode at skaffe en hel Del Oplysninger, som